

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum confessio liberet aliquo modo à poena? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

rat autem Baptismus à morte peccati, non solum secundum quòd actu suscipitur, sed etiam secundum quòd in voto habetur: sicut patet in illis, qui iam sanctificati ad Baptismum accedunt. Et si aliquis impedimentum non præstaret, ex ipsa collatione Baptismi gratiam consequeretur remittentem peccata, si prius ei remissa non fuissent. Et similiter dicendum est de confessione adiuncta absolutioni: quia secundum quòd in voto penitentis præcessit, à culpa liberavit. Postmodum autem in actu confessionis & absolutionis gratia augetur; & etiam remissio peccatorum daretur, si præcedens dolor de peccatis non sufficiens ad contritionem fuisset; & ipse tunc obicem gratiæ non præberet. Et ideo sicut de Baptismo dicitur, quòd liberat à morte: ita etiam de confessione dici potest.

Ad primum ergo dicendum, quòd contritio habet votum confessionis annexum: & ideo eo modo liberat à culpa penitentes, sicut desiderium Baptismi baptizandos.

Ad secundum dicendum, quòd veniale non sumitur ibi pro culpa, sed pro pœna de facili expiabili. Unde non sequitur, quòd culpa in culpam conuertatur, sed penitus annihilatur. Dicitur enim veniale tripliciter. Vno modo ex genere: sicut verbum otiosum. Alio modo, ex causa, id est, veniæ causam in se habens: sicut peccatum ex infirmitate. Alio modo, ex euentu, sicut hic accipitur: quia per confessionem hoc euenit, quòd de culpa præterita homo veniam consequatur.

* loc. cit. in arg.

ARTIC. II.

Utrum confessio liberet aliquo modo à pœna?

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quòd confessio non liberet aliquo modo à pœna. Quia peccato non debetur, nisi pœna æterna vel temporalis. Sed pœna æterna per contritionem dimittitur: pœna autem temporalis, per satisfactionem. Ergo per confessionem nihil dimittitur de pœna.

40

¶ 2 Præterea, voluntas pro facto reputatur, ut in litte-

*14. *Sen* littera dicitur *. Sed ille qui contritus est, habet
tent d. 17 propositum confitendi. Ergo tantum valuit sibi
§ A. ante si fuisset confessus: & ita per confessionem, quam
med ex postea facit, nihil ei de pœna dimittitur.
Cass. sup. SED contra, Confessio pœnam habet. Sed
Psal. 31. omnia opera pœnalia expiatur pœna peccato
 ta. Ergo & per confessionem.

RESPONDEO dicendum, quòd confessio cum
 absolutione habet vim liberandi à pœna
 ceter. Vno modo, ex ipsa vi absolutionis: & sic
 dem liberat in voto existens à pœna æterna, sicut
 à culpa: quæ quidem pœna est pœna condemnans
 ex toto exterminans: à qua homo liberatus, non
 manet obligatus ad pœnam temporalem, secundum
 quod pœna est medicina purgans & promovens
 sic hæc pœna restat in purgatorio patienda
 his, qui à pœna inferni liberati sunt. Quæ quidem
 pœna est improporcionata viribus pœnitentis
 mundo viuentis, sed per vim clauium in tantum
 nuitur, quòd proporcionata viribus pœnitentis
 net: ita quòd satisfaciendo, se in hac vita purgare
 potest. Alio modo, diminuit pœnam ex ipsa
 actus confitentis, qui habet pœnam erubescen-
 nexam: & ideò quanto aliquis pluries de ipsius
 tatis confitetur, tanto magis pœna minuitur.

Et per hoc patet responsio Ad primum.

Ad secundum dicendum, quòd voluntas pro
 non reputatur in his, quæ sunt ab alio, sicut est
 Baptismo: non enim tantum valet voluntas
 piendi Baptismum, sicut ipsius susceptio. Sed
 tatur voluntas pro facto in his, quæ sunt omnino
 homine: & iterum quantum ad præmium esse
 non autem quantum ad pœnæ remotionem. Sed
 iusmodi, respectu quorum attenditur meritum
 dentaliter & secundo. Et ideò confessus
 solutus minus in purgatorio punietur, quam
 tus tantum.